

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla
królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozieszana dnia 31. maja 1916.

Treść: (№ 157.—159.) 157. Rozporządzenie, w sprawie wypłacania kuponów czwartej austriackiej pożyczki wojennej przez urzędy pocztowe. — 158. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania pobierania opodatkowanego cukru w celu produkcji wina. — 159. Rozporządzenie, w sprawie użycia opodatkowanego cukru w celu użytkowania owoców w gospodarstwie domowem.

157.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 21. maja 1916,

w sprawie wypłacania kuponów czwartej austriackiej pożyczki wojennej przez urzędy pocztowe.

1. Kupony czwartej austriackiej pożyczki wojennej, a mianowicie od sztuk po 100 K, 200 K, 1000 K i 2000 K, wolnej od podatku $5\frac{1}{2}\%$ amortyzacyjnej pożyczki państwej, oraz od sztuk po 1000 K wolnych od podatku $5\frac{1}{2}\%$ bonów skarbu państwa, będą wypłacały te urzędy pocztowe, które według punktu 1. rozporządzenia z dnia 13. września 1915, Dz. u. p. Nr. 274, uprawnione są do wypłacania kuponów pożyczki wojennej.

Upoważnienie eraryalnych urzędów pocztowych oraz znajdujących się w miejscu siedziby eraryalnego urzędu pocztowego klasowych urzędów pocztowych do wyjątkowego wypłacania kuponów ogłosi się przez przybicie obwieszczenia w odsnych urzędach pocztowych.

2. Postanowienia punktów 2. do 6. wspomnianego rozporządzenia mają zastosowanie także do wypłacania kuponów czwartej pożyczki wojennej.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

158.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa i interesowanymi Ministrami z dnia 30. maja 1916,

w sprawie uregulowania pobierania opodatkowanego cukru w celu produkcji wina.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zmieniając, względnie uzupełniając rozporządzenie ministerialne z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, w sprawie uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przydzielanie opodatkowanego cukru na cele

- przefermentowania już gotowego wina.
- produkcyi win wymienionych w § 4., ustęp 1., ustawy z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210, w sprawie obrotu winem, moszczem winnym i zacierem winnym, win (win słodkich [deserowych] i musujących, oraz aromatycznych i zaprawionych korzeniami)

odbywa się bezpośrednio przez Centralę dla cukru stosownie do podanych poniżej postanowień.

§ 2.

Kto podnosi żądanie do pobierania cukru na podstawie zezwolenia na ocukrowanie w celu przefermentowania już gotowych win (dotkniętych chorobą, wadliwych i małowartościowych), udzielonego przez właściwą władzę polityczną I. instancji stosownie do przepisów, wydanych w myśl postanowień ustawy z dnia 12. kwietnia 1907. Dz. u. p. Nr. 210, w sprawie obrotu winem, moszczem winnym i zacierem winnym oraz na podstawie przepisów, wydanych w myśl tej ustawy, winien podać swoje zapotrzebowanie cukru przedkładając to zezwolenie bezpośrednio u Centrali dla cukru.

Producenci win wymienionych w § 4. ustawy z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210, którzy podnoszą roszczenie do pobierania cukru, winni w razie uskutecznienia już przed dniem 1. stycznia 1915 doniesienia wymaganego w myśl przepisów ostatniego ustawy wymienionego poprzednio paragrafu ustawy, zażądać cukru bezpośrednio u Centrali dla cukru, przedkładając potwierdzenie, wystawione przez właściwego państwowego inspektora piwnic eo do wyniaru zapotrzebowania. Dla wykazania zapotrzebowania winien podnoszący roszczenie przedłożyć właściwemu państwowemu inspektorowi piwnic do oględzin odnośnie wyciągi z ksiąg faktury itd.

§ 3.

Centrala dla cukru winna przy przydzielaniu cukru na cele, wymienione w §§ 1. i 2. postępować co do wyniaru przydzielenia według wskaźników, wydanych przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa.

W myśl § 9. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, w sprawie uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem, niedopuszczalne jest wystawianie kart na pobieranie na cele, wymienione w §§ 1. i 2., oraz wydawanie cukru na podstawie takich kart na pobieranie.

§ 4.

Zastrzega się uregulowanie pobierania opodatkowanego cukru na cele poprawienia produktu zbioru i uzyskiwania wina pestkowego. Wystawianie kart na pobieranie na te cele oraz wydawanie cukru na podstawie takich kart na pobieranie jest niedopuszczalne.

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane stosownie do przepisów § 14. rozporządzenia

ministeryjnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, w sprawie uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem.

§ 6.

Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wr.

Leth wr.

Zeuker wr.

Spitzmüller wr.

159.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 30. maja 1916, w sprawie użycia opodatkowanego cukru w celu zużytkowania owoców w gospodarstwie domowem.

Na mojej rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zatrudza się w uzupełnieniu rozporządzenia ministeryjnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, w celu uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem, co następuje:

§ 1.

W celu pobierania cukru na cele zużytkowania owoców może na osobne żądanie głowy gospodarstwa domowego właściwe biuro wydawania kart na cukier wydać gospodarstwom domowym (gospodarstwom) dodatkową kartę na cukier dla zużytkowania owoców, o ile głowa gospodarstwa domowego złoży mające moc przysięgi pisemne oświadczenie, że

a) w jego gospodarstwie domowem (gospodarstwie) nie znajduje się więcej, jak $2\frac{1}{2}$ kg cukru na każdą osobę, żywioną w gospodarstwie domowym, że zatem istnieje uprawnienie do pobierania karty na cukier stosownie do § 3., ustęp 1., rozporządzenia ministeryjnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, i

b) będzie ze swojej strony czuwać nad tem, by cukier, pobrany na podstawie tej dodatkowej karty na cukier był obrócony wyłącznie na zużytkowanie owoców w gospodarstwie domowem (gospodarstwie).

§ 2.

Gospodarstwa domowe (gospodarstwa), w których żywi się nie więcej jak trzy osoby, mają prawo do dodatkowej karty na cukier opiewającej na 4 kg.

gospodarstwa złożone z czterech osób na
5 kg.

gospodarstwa złożone z pięciu i więcej osób
na dodatkową kartę na cukier opiewającą na 6 kg.

§ 3.

Dodatkową kartę na cukier na cele zużytkowania owoców, nakłada się urzędownie, ważność na miesiąc czerwiec do września 1916 włącznie i nie można jej przenosić na inną osobę.

Dodatkowa karta na cukier dla zużytkowania owoców zawiera odcinek na 4 kg cukru; dla gospodarstw domowych o czterech względnie pięciu i więcej osobach dodatkowa karta na cukier zawiera jeden względnie dwa dalsze odcinki, każdy na 1 kg cukru.

Dodatkowe karty na cukier dla zużytkowania owoców wydaje właściwe biuro dla wydawania kart cukrowych tylko jednorazowo. Czas wydania tych dodatkowych kart na cukier ustalają polityczna władza krajowa.

§ 4.

Zakazane jest wydawanie cukru w kostki na dodatkową kartę na cukier dla zużytkowania owoców.

§ 5.

Postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, oraz przepisy § 6. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 132, mają zastosowanie, o ile w rozporządzeniu mniejszem nie wydano osobnych zarządzeń.

§ 6.

Rozporządzenie to wechodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

